

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Brussels Securities SA

Žalovaný: Belgický stát

Předběžná otázka

Musí být článek 4 směrnice Rady 90/43/EHS ⁽¹⁾ ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (jež byla s platností k 18. lednu 2012 nahrazena směrnicí Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států ⁽²⁾), ve spojení s jinými zdroji unijního práva,

vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby takový právní předpis vydaný vnitrostátním orgánem, jako jsou zákon o daních z příjmů z roku 1992 a královské prováděcí nařízení k zákonu o daních z příjmů z roku 1992 ve zněních platných pro zdaňovací období 2011,

kterým byl zvolen režim osvobození od daně (upuštění od zdanění rozdělených zisků, jež obdrží mateřská společnost z důvodu svého podílu na dceřině společnosti), jež spočívá v tom, že dividendy vyplacené dceřinou společností jsou nejprve zahrnuty do základu daně mateřské společnosti a následně se 95 % těchto dividend odečte od základu daně jako definitivně zdaněné příjmy,

z důvodu, že se pro určení základu pro výpočet korporační daně mateřské společnosti uvedený belgický režim odpočtu definitivně zdaněných příjmů použije ve vzájemném spojení s

1. pravidly týkajícími se jiného odpočtu představujícího daňové zvýhodnění stanoveného v uvedeném právním předpise (odpočtu na rizikový kapitál),
2. právem na odpočet neuplatněných ztrát minulých období, které je možné převést do dalších období,
3. právem převést do dalších zdaňovacích období neuplatněný odpočet definitivně zdaněných příjmů, neuplatněný odpočet na rizikový kapitál a neuplatněné ztráty minulých období, které lze převést do dalších období, pokud výše těchto položek v určitém zdaňovacím období přesahuje výši zdanitelných zisků, a
4. pořadím odpočtů, podle kterého se v následujících zdaňovacích obdobích odečítají až do vyčerpání výše zdanitelných zisků nejprve převedené definitivně zdaněné příjmy, poté převedený odpočet na rizikový kapitál (u něž je možnost převedení omezena na „sedm následujících zdaňovacích období“) a nakonec neuplatněné ztráty minulých období, které lze převést do dalších let,

vedl k tomu, že se o částku odpovídající veškerým dividendám obdrženým od dceřině společnosti nebo jejich části sníží ztráty mateřské společnosti, které by si mohla odečíst, pokud by byly dotčené dividendy jednoduše vyloučeny ze zisků za zdaňovací období, ve kterém byly obdrženy (a tím se snížil zdanitelný výsledek hospodaření za dané zdaňovací období nebo případně zvýšily daňové ztráty, které je možné převést do dalších období), místo toho, aby byly nejprve zahrnuty do těchto zisků a poté s nimi bylo naloženo podle pravidel osvobození od daně a převodu částek, na které se toto osvobození od daně vztahuje, do dalších období v případě nedostatečného zisku,

tedy ke snížení výše neuplatněných ztrát minulých období mateřské společnosti, které je možné převést do dalších období, k němuž by mohlo dojít ve zdaňovacích obdobích následujících po zdaňovacím období, ve kterém výše definitivně zdaněných příjmů, odpočtu na rizikový kapitál a neuplatněných ztrát minulých období přesáhla výši zdanitelných zisků

⁽¹⁾ Úř. věst. L 225, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. L 345, s. 8.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social de Barcelona (Španělsko) dne 15. června 2018 – Ana María Páez Juárez v. Nobel Plastiques Ibérica, S.A.

(Věc C-397/18)

(2018/C 294/46)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ana María Páez Juárez

Žalovaná: Nobel Plásticos Ibérica S.A.

Další účastníci: Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) a Ministerio Fiscal

Předběžné otázky

1) Mají být pro účely uplatňování směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání⁽¹⁾, jak ji vykládá judikatura Soudního dvora Evropské unie, považovány za osoby se zdravotním postižením zaměstnanci kvalifikovaní jako mimořádně citliví na určitá rizika, pokud jsou s ohledem na jejich osobní vlastnosti či známý biologický stav mimořádně citliví na rizika plynoucí z práce, a proto nemohou zastávat určitá pracovní místa představující riziko pro jejich zdraví či pro jiné osoby?

V případě kladné odpovědi na první otázku se pokládají následující otázky:

- 2) Je projevem přímé či nepřímé diskriminace ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. b) směrnice 2000/78 rozhodnutí o propuštění zaměstnankyně z hospodářských, technických, organizačních a výrobních důvodů, pokud má tato osoba uznané zdravotní postižení, protože je kvůli svému fyzickému postižení mimořádně citlivá na vykonávání některých pracovních míst, což způsobuje obtíže při dosahování požadované úrovně produktivity, aby nebyla kandidátem na propuštění?
- 3) Je projevem přímé či nepřímé diskriminace ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. b) směrnice 2000/78 rozhodnutí o propuštění zaměstnankyně z hospodářských, technických, organizačních a výrobních důvodů, pokud má tato osoba uznané zdravotní postižení, přičemž byla uznána za „mimořádně citlivou“ na vykonávání některých pracovních míst kvůli svému fyzickému postižení, a rozhodnutí se zakládá – kromě jiného – na všestrannosti na všech pracovních místech, včetně těch, které nemůže zastávat osoba se zdravotním postižením?
- 4) Je projevem přímé či nepřímé diskriminace ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. b) směrnice 2000/78 rozhodnutí o propuštění zaměstnankyně z hospodářských, technických, organizačních a výrobních důvodů, pokud má tato osoba uznané zdravotní postižení, přičemž byla uznána za „mimořádně citlivou“ na vykonávání některých pracovních míst kvůli svému fyzickému postižení, které způsobilo její dlouhou nepřítomnost v práci nebo stav pracovní neschopnosti před propuštěním, a rozhodnutí se kromě jiného zakládá na nepřítomnosti této osoby v práci?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2000, L 303, p. 16.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španělsko)
dne 15. června 2018 – Antonio Bocero Torrico v. Instituto Nacional de la Seguridad Social a Tesorería
General de la Seguridad Social**

(Věc C-398/18)

(2018/C 294/47)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci původního trestního řízení

Odvolatel: Antonio Bocero Torrico

Žalovaní: Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social